

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 10 września 1952 r.

Nr 35

Poz. 162 — 163

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 162 — Nr 277 z dnia 4. IX. 1952 r. w sprawie stosowania mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 163 — Nr 14 z dnia 30. VII. 1952 r. w sprawie wynagrodzenia twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

162.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 277 z dnia 4 września 1952 r.

(znak: PL-I-1-01a-6)

w sprawie stosowania mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie oszczędności paliw stałych w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1526) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stosowanie mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania powinno być normowane zgodnie z instrukcjami Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej (CUGM) stanowiącymi załączniki Nr 1 i Nr 2 do zarządzenia.

§ 2. 1. Minister Handlu Wewnętrznego wyda polecenie Centralnemu Zarządowi Handlu Opałem wydrukowania dla wszystkich odbiorców instrukcji, o których mowa w § 1 w formie plakatów i rozprowadzenia ich za zwrotem kosztów do dnia 30 września 1952 r.

2. Odbiorcy z puli przemysłowej — poprzez ministerstwa i urzędy centralne —

odbiornicy z puli rynkowej i administracyjnej — poprzez Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem —

złożą zapotrzebowania na ilość druków w Centralnym Zarządzie Handlu Opałem w terminie 10 dni od daty niniejszego zarządzenia.

3. Każda kotłownia centralnego ogrzewania powinna być zaopatrzona co najmniej w jeden egzemplarz wyżej wymienionej instrukcji.

§ 3. 1. Minister Handlu Wewnętrznego wyda polecenie Centralnemu Zarządowi Handlu Opałem zorganizowania przez Okręgowe Przedsiębiorstwa Handlu Opałem, dla odbiorców puli rynkowej i administracyjnej, w porozumieniu i przy pomocy Naczelnej Organizacji Technicznej, odpraw z palaczami centralnego ogrzewania z zastosowaniem w miarę możliwości praktycznego przeszkolenia.

2. Odbiorcy z puli przemysłowej zorganizują przeszkolenie palaczy we własnym zakresie pod kierownictwem służb technicznych.

§ 4. Ministerstwa (urzędy centralne) prześlą sprawozdanie z wykonania niniejszego zarządzenia do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Paliw w terminie do dnia 31 października 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Waniolka

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 277 z dnia 4.9.1952 r.

I N S T R U K C J A

w sprawie stosowania mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

Instrukcję należy stosować dla kotłów centralnego ogrzewania wodnych i parowych z górnym odprowadzeniem spalin, jak np. Strebel seria II, III-Alfa; Beta; B2, C, D-Tertia, Prima, Secunda.

A. P a l i w o.

1) Wymienione kotły, opalane zazwyczaj koksem, mogą być również opalane mieszanką koksu i węgla, pod warunkiem przestrzegania przepisów podanych w niniejszej instrukcji.

2) Węgiel należy stosować niespiekający się, odpowiedniej jakości, w sortymentach od orzecha II/25 — 50 mm do kostki (63 — 125).

3) W zależności od liczby godzin pracy kotła w ciągu doby, zużycie węgla w stosunku do zużycia koksu powinno wynosić:

Przy opalaniu do 24 godz.	80%	koksu	i	20%	węgla
„ „ „ 16 „	75%	„	i	25%	„
„ „ „ 10 „	70%	„	i	30%	„

4) Węgiel i koks należy składować oddzielnie, możliwie pod dachem.

5) Przy obliczaniu normy zużycia paliwa należy przyjmować, że 100 kg koksu jest równorzędne 110 kg węgla. Sprawny palacz może uzyskać lepsze wyniki.

6) W każdej kotłowni należy prowadzić książkę opałową według przepisanego wzoru.

B. Czynności przed rozpalaniem kotła.

7) Po wejściu do kotłowni, palacz powinien natychmiast ją przewietrzyć, po czym dokładnie oczyścić ruszty i popielniki.

8) Przed rozpaleniem kotła wodnego należy sprawdzić na hydrometrze lub przy pomocy rury sygnalizacyjnej stan wody w instalacji i uzupełnić ewentualny brak wody. Przed rozpaleniem kotła parowego należy doprowadzić poziom wody nieco powyżej stanu zaznaczonego na wodowskaziu.

9) Otworzyć w uruchomianych kotłach zawory zasilające i powrotne w pozostałych zamknąć. W instalacjach z przymusowym obiegiem wody należy przed rozpaleniem kotła uruchomić pompę przevalową i utrzymywać ją w ruchu dopóki żar znajduje się w palenisku.

C. R o z p a l a n i e k o t ł a.

10) Tylną część rusztu pokryć na 2/3 jego długości warstwą koksu o grubości około 20 cm, zaś na wolną przednią część rusztu nałożyć podpałkę i pokryć ją warstwą węgla nie grubszą niż 10 cm.

11) Po rozpaleniu się węgla wyrównać warstwę paliwa na ruszcie przez dorzucenie koksu na palący się węgiel.

12) W miarę rozpalania się paliwa otwierać zasuwę dymowe.

D. P r o w a d z e n i e k o t ł a.

13) Po rozżarzeniu się górnej warstwy paliwa na całej powierzchni rusztu i po osiągnięciu temperatury wody powyżej 55°C w kotłach wodnych, a w kotłach parowych po

uzyskaniu wrzenia wody, można przejść do opalania mieszkanką koks-węgiel.

- 14) Po obniżeniu się warstwy żaru na wysokość 30 względnie 50 cm poniżej dolnej krawędzi drzwiczek paleniskowych narzucić warstwę węgla o grubości 10 względnie 15 cm a następnie warstwę koksu o grubości 20 względnie 30 cm; grubsze warstwy zasypywać w kotłach większych jak np. Strebel seria III-Beta, seria D-Se unda, a cieńsze — w kotłach pozostałych. Po narzuceniu paliwa otworzyć zupełnie rozetę w miarę rozżarzania się paliwa przysmykać ją żeby płomień był stale jasny i przejrzysty.
- 15) Następną dawkę paliwa narzucić po obniżeniu żaru na wysokość 20 względnie 50 cm poniżej dolnej krawędzi drzwiczek paleniskowych w kolejności węgiel — koks; poza tym obowiązuje punkt 18 instrukcji.
- 16) Wydajność kotła należy regulować przez odpowiednie nastawienie miarkownika, połączanego z przepustnicą powietrza w drzwiczkach popielnikowych.
- 17) Węgiel zawierający miał należy przed narzuceniem do paleniska zwilżyć. Zarzucenie suchego miału grozi wybuchem.
- 18) Przy konieczności znacznego obniżenia wydajności kotła, należy przejść na opalanie koksem.
- 19) Przy opalaniu koksem jednorazowa dawka nie jest ograniczona, jednak paliwo nie powinno zalegać powyżej dolnej krawędzi drzwiczek paleniskowych. Rozeta powinna być całkowicie zamknięta.

E. Utrzymanie ognia bez obsługi w ciągu nocy.

- 20) Nie wolno wygaszać kotła w instalacjach wodnych, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 wynosi poniżej +5°C, zaś w instalacjach parowych, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 wynosi poniżej -5°C.
- 21) W nocy przy małym zapotrzebowaniu ciepła opalać tylko koksem, prowadząc kocioł przy wyłącznym miarkowniku, nieco uchylonej przepustnicy powietrznej i przymkniętej zasuwie kominowej, jednakże w takim stopniu aby kocioł nie czadził.

F. Żużlowanie i czyszczenie kotła

- 22) Żużel powoduje zmniejszenie wydajności kotła, gorsze wykorzystanie paliwa i niszczenie rusztu.
- 23) Obniżenie się wydajności kotła oraz nierównomierne i słabe naświetlenie popielnika wskazują, że ruszt jest zażużlowany lub zanieczyszczony popiołem.
- 24) Odżużlowanie należy wykonać szybko przy całkowicie otwartej zasuwie kominowej.
- 25) Kotła nie należy rusztować (przegrzebywać żaru) zbyt często, gdyż powoduje to nadmierne straty w przesypie paliwa.
- 26) Forsowanie paleniska zwiększa zażużlowanie rusztu.
- 27) Wstawienie wanierek z wodą do popielnika zmniejsza zażużlowanie.
- 28) Czyszczenie kanałów spalinowych kotła należy przeprowadzać przynajmniej co trzy dni pracy kotła.
- 29) W kanałach spalinowych należy codziennie sprawdzić powstające osady. W przypadku osadzania się smoły na ściankach kotła, należy przez 2 godziny intensywnie opalać kocioł wyłącznie koksem, po czym usunąć nalepy szczotką i skrobakiem.
- 30) Nadmierne zażużlowywanie się rusztu i wytwarzanie się większych ilości smolistych osadów, przy prawidłowej obsłudze kotła, świadczy o nieodpowiedniej jakości węgla.

G. Prowadzenie instalacji centralnego ogrzewania.

- 31) W wodnych instalacjach centralnego ogrzewania temperaturę wody regulować w zależności od warunków atmosferycznych według poniższej tabeli:

Temperatura zewnętrzna	+10	+5	0	-5	-10	-15	-20	-25°C
Temperatura wody na dopływie do instalacji	40	49	58	66	74	82	90	93°C

W instalacjach z przymusowym obiegiem wody (pompowych) temperatury jej mogą być o kilka stopni niższe od podanych. Przy pogodzie słonecznej utrzymywać temperaturę nieco poniżej podanych wartości w tabelce, natomiast przy pogodzie deszczowej lub silnym wietrze utrzymywać temperaturę nieco powyżej podanych wartości.

- 32) W instalacjach parowych centralnego ogrzewania należy doprowadzić ciśnienie w kotle do nominalnego (czerwona kreska na manometrze), a po osiągnięciu przepisanej temperatury w pomieszczeniach należy obniżyć ciśnienie pary w kotle i regulować dalsze prowadzenie kotła w zależności od temperatury w pomieszczeniach.
 - 33) Nie zwiększać intensywności opalania, jeżeli pojedyncze pomieszczenia budynku nie osiągają przepisanej temperatury, lecz usunąć przyczyny niewłaściwej pracy instalacji.
 - 34) Rozpocząć palenie gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 przez trzy dni z rzędu utrzymuje się poniżej 10°C.
 - 35) Zaniechać ogrzewania, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 była przez dwa dni wyższa od 10°C.
 - 36) W razie stwierdzenia zbyt niskiego stanu wody w instalacjach centralnego ogrzewania bez mieszalnika można uzupełniać wodę tylko przy nieczynnych kotłach. Nieprzestrzeganie tego warunku może spowodować pęknięcia członów.
 - 37) W instalacjach o kilku kotłach — ilość czynnych jednostek należy tak dobrać, aby kotły pracowały przy wydajności nieco poniżej nominalnej.
 - 38) Utrzymać kanały dymowe, czopuch i komin w należytej czystości. Szczeliny zalepić.
 - 39) Czyścić kanały wyczystkowe co trzy tygodnie, zaś czopuch i komin co miesiąc.
- H. Dobre wykorzystanie paliwa.
- 40) Z żużla należy wybrać kawałki koksu i wykorzystać je przy dalszym opalaniu kotła.
 - 41) Rozpalać we właściwym czasie dodatkowe jednostki kotłowe.
 - 42) Przy umiarkowanej temperaturze zewnętrznej, korzystniej jest prowadzić jeden kocioł na natężenie normalne — niż dwa kotły słabo obciążone.
 - 43) Nie żużlować na raz wszystkich kotłów.
 - 44) Dbać o szczelność okien w budynku i unikać nadmiernych przewiewów.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 277 z dnia 4.9.1952 r.

I N S T R U K C J A

w sprawie stosowania mieszkanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

Instrukcję należy stosować dla kotłów centralnego ogrzewania wodnych i parowych, z dolnym odprowadzeniem spalin, jak np. Strebel Eca IIu, Eca IVw — Egipt W, Egipt IV W; Strebel Eca II, Eca IV — Egipt P, Egipt IV P.

A. P a l i w o .

- 1) Wymienione kotły, opalane zazwyczaj koksem, mogą być również opalane mieszkanką koksu i węgla, pod warunkiem przestrzegania przepisów podanych w niniejszej instrukcji.
- 2) Węgiel należy stosować niespiekający się, odpowiedniej jakości w sortymentach od orzecha II (25 — 50 mm) do kostki (63 — 125 mm).
- 3) W zależności od liczby godzin pracy kotła w ciągu doby, zużycie węgla w stosunku do zużycia koksu powinno wynosić:

a) W kotłach z górnym zasypem:

Przy opalaniu do 24 godz. 80% koksu i 20% węgla
 „ „ „ 16 „ 65% „ i 35% „
 „ „ „ 10 „ 50% „ i 50% „

b) W kotłach z zarzucaniem paliwa z przodu przez drzwiczki paleniskowe:

Przy opalaniu do 24 godz. 80% koksu i 20% węgla
 „ „ „ 16 „ 75% „ i 25% „
 „ „ „ 10 „ 70% „ i 30% „

- 4) Węgiel i koks należy składować oddzielnie, możliwie pod dachem.
- 5) Przy obliczaniu norm zużycia paliwa należy przyjmować, że 100 kg koksu jest równorzędne 110 kg węgla. Sprawny palacz może uzyskać lepsze wyniki.
- 6) W każdej kotłowni należy prowadzić książkę opałową według przepisanej wzoru.

B. Czynności przed rozpaleniem kotła.

- 7) Po wejściu do kotłowni, palacz powinien natychmiast ją przewietrzyć, po czym dokładnie oczyścić ruszty i popielniki.
- 8) Przed rozpaleniem kotła wodnego należy sprawdzić na hydrometrze lub przy pomocy rury sygnalizacyjnej stan wody w instalacji i uzupełnić ewentualny brak wody. Przed rozpaleniem kotła parowego należy doprowadzić poziom wody nieco powyżej stanu zaznaczonego na wodowskazie.
- 9) Otworzyć w uruchamianych kotłach zawory zasilające i powrotne: w pozostałych — zamknąć. W instalacjach z przymusowym obiegiem wody należy przed rozpaleniem kotła uruchomić pompę obiegową i utrzymywać ją w ruchu dopóki żar znajduje się w palenisku.

C. Rozpalenie kotła.

- 10) Tynną część rusztu pokryć na 2/3 jego długości warstwą koksu o grubości około 20 cm, zaś na wolną przednią część rusztu nałożyć podpałkę i pokryć ją warstwą węgla nie grubszą niż 10 cm.
- 11) Po rozpaleniu się węgla wyrównać warstwę paliwa na ruszcie przez dorzucenie koksu na palący się węgiel.
- 12) W miarę rozpalania się paliwa otwierać zasuwę dymowe.

D. Prowadzenie kotła z górnym zasypem paliwa.

- 13) Po rozżarzeniu się górnej warstwy paliwa na całej powierzchni rusztu i po osiągnięciu temperatury wody powyżej 55°C w kotłach wodnych, a w kotłach parowych po uzyskaniu wrzenia wody, można przejść na opalanie węglem. Narzucenie węgla może nastąpić dopiero po obniżeniu się warstwy żaru 20 cm od dolnej powierzchni rusztu.
- 14) Wyrównać żar na ruszcie, po czym nasypać węgiel przez górny otwór zasypowy. Jednorazowa dawka węgla nie powinna przekraczać w kotłach Eca IV 8 — 10 kg pomnożonych przez ilość członów kotła; zaś w kotłach Eca II 5 — 7 pomnożonych przez ilość członów. Mniejsze ilości odnoszą się do kotłów o liczbie członów poniżej 10. Po załadunku węgla nie należy go rozgarnąć tak długo, aż żar nie obejmie 2/3 wysokości kopca, po czym należy dopiero rozgarnąć i wyrównać warstwę paliwa na ruszcie.
- 15) Nasypać następną dawkę węgla, gdy poziom paliwa na ruszcie obniży się 20 cm od dolnej krawędzi szybu.
- 16) Dopóki węgiel zalega w kształcie kopca, rozeta winna być całkowicie otwarta; po rozgarnięciu węgla rozetę należy przymknąć do połowy, po całkowitym rozżarzeniu się paliwa rozetę zamknąć.
- 17) Wydajność kotła należy regulować przez odpowiednie nastawienie miarkownika, połączonego z przepustnicą powietrzną w drzwiczkach popielnikowych, oraz zasuwą kominową.
- 18) Jeżeli węgiel zawiera podziarno — miał, należy go przed narzuceniem do paleniska zwilżyć. Zarzucanie suchego miału grozi wybuchem.
- 19) Przy zmniejszonym zapotrzebowaniu ciepła (silne dławienie powietrzną przepustnicą) należy przejść na opalanie koksem.
- 20) Przy opalaniu koksem dawka paliwa nie jest ograniczona jednak, w miarę możliwości, koks powinien zalegać po-

wyżej dolnej krawędzi szybu. Rozeta powinna być całkowicie zamknięta.

D2. Prowadzenie kotła z zarzucaniem paliwa z przodu przez drzwiczki paleniskowe.

- 21) Po wypaleniu się warstwy żaru na wysokość 30 cm od dolnej krawędzi szybu narzucić równomierną warstwę węgla o grubości około 10 cm, a następnie warstwę koksu o grubości około 20 cm, górny poziom paliwa nie powinien przysłaniać dolnej krawędzi szybu; po zasypaniu paliwa całkowicie otworzyć rozetę i w miarę rozżarzania się paliwa przymykać rozetę aby płomień był stale jasny i przejrzysty.
- 22) Następną dawkę paliwa narzucić po obniżeniu się żaru na wysokość 30 cm od dolnej krawędzi szybu w kolejności: węgiel koks; poza tym obowiązuje punkt 19.

E. Utrzymanie ognia bez obsługi w ciągu nocy.

- 23) Nie wolno wygaszać kotła w instalacjach wodnych, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 wynosi poniżej +5°C, zaś w instalacjach parowych, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 wynosi poniżej -5°C.
- 24) W nocy przy małym zapotrzebowaniu ciepła opalać tylko koksem, prowadząc kocioł przy wyłączonym miarkowniku, nieco uchylonej przepustnicy powietrznej i przymkniętej zasuwie kominowej, jednakże w takim stopniu aby kocioł nie czadził.

F. Zużłowanie i czyszczenie kotła

- 25) Żużel powoduje zmniejszenie wydajności kotła, gorsze wykorzystanie paliwa i niszczenie rusztu.
- 26) Obniżenie się wydajności kotła, nierównomierne i słabe naświetlenie popielnika wskazują, że ruszt jest zażużłowany lub zanieczyszczony popiołem.
- 27) Odżużłowanie należy wykonywać szybko przy całkowicie otwartej zasuwie kominowej.
- 28) Kotła nie należy rusztować (przeżrebywać żaru) zbyt często, gdyż powoduje to nadmierne straty w przesypie paliwa.
- 29) Forsowanie paleniska zwiększa zażużłowywanie rusztu.
- 30) Wstawienie wanierek z wodą do popielnika zmniejsza zażużłowywanie.
- 31) Czyszczenie kanałów spalinowych kotła należy przeprowadzać przynajmniej co trzy dni pracy kotła.
- 32) W kanałach spalinowych należy codziennie sprawdzać powstające osady. W przypadku osadzenia się smoły na ściankach kotła, należy przez 2 godziny intensywnie opalać kocioł wyłącznie koksem, po czym usunąć nalepy szczotką i skrobakiem.
- 33) Nadmierne zażużłowywanie się rusztu i wytwarzanie się większych ilości smolistych osadów, przy prawidłowej obsłudze kotła, świadczy o nieodpowiedniej jakości węgla.

G. Prowadzenie instalacji centralnego ogrzewania.

- 34) W wodnych instalacjach centralnego ogrzewania temperaturę wody regulować w zależności od warunków atmosferycznych według poniższej tabeli:

Temperatura zewnętrzna	+10	+5	0	-5	-10	-15	-20	-25°C
Temperatura wody na dopływie do instalacji	40	49	58	66	74	82	90	93°

W instalacjach z przymusowym obiegiem wody (pompy) temperatury jej mogą być o kilka stopni niższe od podanych. Przy pogodzie słonecznej utrzymywać temperaturę nieco poniżej podanych wartości w tabelce, natomiast przy pogodzie deszczowej lub silnym wietrze utrzymywać temperaturę nieco powyżej podanych wartości.

- 35) W instalacjach parowych centralnego ogrzewania należy doprowadzić ciśnienie w kotle do nominalnego (czerwona kreska na manometrze), a po osiągnięciu przepisanej temperatury w pomieszczeniach należy obniżyć ciśnienie pary w kotle i regulować dalsze prowadzenie kotła w zależności od temperatury w pomieszczeniach.
- 36) Nie zwiększać intensywności opalania, jeżeli pojedyncze pomieszczenia budynku nie osiągają przepisanej temperatury, lecz usunąć przyczyny niewłaściwej pracy instalacji.
- 37) Rozpocząć palenie gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 przez trzy dni z rzędu utrzymuje się poniżej 10°C.
- 38) Zaniechać ogrzewania, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21 była przez dwa dni wyższa od 10°C.
- 39) W razie stwierdzenia zbyt niskiego stanu wody w instalacjach centralnego ogrzewania bez mieszalnika można uzupełniać wodę tylko przy nieczynnych kotłach. Nieprzestrzeganie tego warunku może spowodować pęknięcie członów.
- 40) W instalacjach o kilku kotłach — ilość czynnych jednostek należy tak dobrać, aby kotły pracowały przy wydajności nieco poniżej nominalnej.
- 41) Utrzymywać kanały dymowe, czopuch i komin w należytej czystości. Szczeliny zalepić.
- 42) Czyścić kanały wyczystkowe co trzy tygodnie, zaś czopuch i komin co miesiąc.
- H. Dobre wykorzystanie paliwa.
- 43) Z żuźla należy wybrać kawałki koksu i wykorzystać je przy dalszym opalaniu kotła.
- 44) Rozpalać we właściwym czasie dodatkowe jednostki kotłowe.
- 45) Przy umiarkowanej temperaturze zewnętrznej, korzystniej jest prowadzić jeden kocioł na natężenie normalne — niż dwa kotły słabo obciążone.
- 46) Nie żuźlować na raz wszystkich kotłów.
- 47) Dbać o szczelność okien w budynkach i unikać nadmier-nych przewiewów.

163.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Departament Techniki

z dnia 30 lipca 1952 r.

(znak TE5A-OO-125)

Uchwała Nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A — 36, poz. 446) przewiduje dodatkowe wynagrodzenie dla twórców w wyniku zastosowania ich projektów racjonalizatorskich w innych zakładach pracy.

Mimo upływu przeszło rocznego okresu czasu od chwili wejścia w życie wspomnianej uchwały oraz mimo rozpowszechnienia szeregu projektów, dotychczas nie zanotowano dokonania wypłat wynagrodzenia z tego tytułu.

Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zwraca uwagę na niewłaściwości takiego stanu rzeczy oraz przypomina, iż § 15 powołanej uchwały Rady Ministrów nakłada na Centralne Zarządy oraz na Departamenty Techniki Ministerstw obowiązek obliczania dodatkowego wynagrodzenia z tytułu zastosowania projektów racjonalizatorskich w innych zakładach pracy, a co za tym idzie, stałego śledzenia tego zjawiska.

Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego prosi o omówienie niniejszego Pisma Okólnego na najbliższej odprawie Centralnych Zarządów i Departamentów Techniki, względnie podanie go w innej formie do wiadomości i stosowania Centralnym Zarządom i Departamentom Techniki Ministerstw.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

w z. J. Kopiński

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Od dnia 16 maja 1952 r. zamówienia i wpłaty na prenumeratę pisma przyjmują tylko urzędy pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. W związku z tym bezpośrednich zamówień i wpłat na prenumeratę do PPK „Ruch“ kierować nie należy.

Zamówienie CP1P/C-398/52 z dnia 6.IX.52 r., podpisano do druku dnia 10.IX.52 r., druk ukończono 12.IX.1952 r.

Nakład 17.345+55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł. 80 gr. Zam. 3800. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-18794